

keer merkte, dat ik fouten deed, dat ik de ziekte niet altijd kon constateeren. En daarbij kwam eene overweging, die voor mij zeer veel afdeed. Het bleek mij spoedig, dat iederen keer, wanneer ik gekeurd had, juist omdat het publiek wist, hoe streng ik keurde, daarna de huizen meer bezocht werden'.

Andere raadsleden stelden, dat de strijd tegen de prostitutie geen zaak was van de gemeenteraad, doch bij de wetgever thuishoorde.

Het gemeenteraadslid Van Stolk bracht te berde, dat de artsen, die bij monde van de afdeling Rotterdam der Maatschappij tot bevordering der Geneeskunst tot afschaffing van het toezicht hadden geadviseerd, weinig recht van spreken hadden. In de bestaande contracten van de buspraktijk (ziekenfondsverzekering) was speciaal uitgesloten de behandeling van geslachtsziekten. Wilde een buspatiënt daarvoor behandeld worden dan moest hij zowel voor de behandeling als voor de geneesmiddelen betalen. Zeer praktisch was de inbreng in het debat (avondzitting van 19 juni 1902) van de grote voorman van de S.D.A.P., H. Spiekman, die erop wees, dat hij gaarne wilde medewerken aan de bevordering van de openbare zedelijkheid, maar niet tevreden kon zijn met de voorgestelde afschaffing van de reglementering en keuring. Al werd daarmee slechts weinig resultaat bereikt, het belemmerde in elk geval iets de verspreiding der geslachtsziekten vooral onder de lagere bevolgingsklassen die zich niet door de 'busdokter' konden laten behandelen en geen geld hadden voor een gewone arts. Hij bepleitte als primaire maatregel 'het openstellen van de gemeentelijke poliklinieken voor dat publiek'. Hij wilde zelf geen voorstel doen, doch wenste slechts zijn stem aan de motie-Van Staveren c.s. te geven, indien daaraan waarborgen werden toegevoegd, welke zouden leiden tot daadwerkelijke bevordering van de volksgezondheid.

Het raadslid W.A. Mees merkte op, dat in de toelichting op de motie-Van Staveren was gewezen op de mogelijkheid van oprichting van een polikliniek. Hoewel hij met geen woord adhesie betuigde aan de uiteenzetting van de heer Spiekman, gaf hij als zijn mening te kennen, dat er verbetering bij de bestrijding van venerische ziekten zou mogen worden verwacht door de oprichting van een speciale polikliniek. Hij bracht verder onder de aandacht, dat in het ziekenhuis vele mannen werden verpleegd, lijdende aan venerische ziekten, die overigens gezond waren en zeer goed poliklinisch behandeld konden worden. Deze zouden bij oprichting